

RIKSDAGENS
STATSUTSKOTT

Helsingfors
den 8 september 1992
Utlåtande nr 4

Till Utrikesutskottet

Riksdagen remitterade den 17 juni 1992 regeringens proposition nr 95 med förslag till godkännande av vissa bestämmelser i de avtal som gäller upprättande av Europeiska ekonomiska samarbetsområdet till utrikesutskottet för beredning. I enlighet med riksdagens beslut skall övriga specialutskott avge sitt utlåtande till utrikesutskottet.

Med anledning av regeringens proposition hänvisar statsutskottet till sitt utlåtande om statsrådets redogörelse om Finlands förhållande till integrationsutvecklingen i Västeuropa 1990 (2/1990 rd) och anför vördsamt följande som sitt utlåtande.

I samband med behandlingen av ärendet har statsutskottet hört följande sakkunniga:

— avdelningschefen Antti Satuli och handelsrådet Matti Oivukkamäki vid utrikesministeriet,

— regionutvecklingsrådet Veijo Kavonius vid inrikesministeriet,

— äldre budgetsekreteraren Tapio Mutikainen, tf. lagstiftningsrådet Tytti Noras, regeringsrådet Jarl Hagelstam, utredningschefen Jorma Pihlatie, äldre budgetsekreteraren Esko Tainio och äldre regeringssekreteraren Matti Tanner vid finansministeriet,

— överdirektören Kalevi Hemilä vid jord- och skogsbruksministeriet,

— kanslichefen Matti Vuoria, överdirektören Bo-Göran Eriksson, överdirektören Olavi Änkö, konsultative tjänstemannen Matti Pietarinen, byråchefen Seppo Tuominen och byråchefen Pekka Lindroos vid handels- och industriministeriet,

— biträdande avdelningschefen Raimo Ikonen, äldre regeringssekreteraren Katriina Alaviuhkola och överinspektören Markku Sorvari vid social- och hälsovårdsministeriet,

— byråchefen Ilse Koli vid arbetsministeriet,

— lagstiftningsrådet Klaus Frösén vid miljöministeriet,

— sekreteraren för sysselsättningsfrågor Torsti Kirvelä vid Finlands Stadsförbund,

— utvecklingschefen Keijo Saarman vid Suomen Kunnallisliitto, samtidigt som representant för Finlands svenska kommunförbund,

— handelspolitiske ombudsmannen Marjo Vaismaa och industripolitiske ombudsmannen Pentti Bruun vid Industrins Centralförbund,

— direktören Risto Suominen vid Företagarnas Centralförbund i Finland,

— kontaktchefen Thomas Palmgren vid Centralförbundet för hantverk och småindustri,

— nationalekonomen Ismo Luimula vid Finlands Fackförbunds Centralorganisation,

— industripolitiske sekreteraren Pekka Immeli vid Akava rf,

— utredningschefen Matti Koivisto vid Finlands Tekniska Funktionärsorganisationers Centralförbund,

— ekonomiskpolitiske sekreteraren Martti Luukko vid Tjänstemannaorganisationernas Centralförbund och

— vice verkställande direktören Pauli K. Mattila, direktören Paavo S. Vepsä och integrationsombudsmannen Jan Ahlskog vid Centralhandelskammaren.

Ärendet har också behandlats i statsutskottets delegationer, som hört följande sakkunniga:

Förvaltnings- och granskningsdelegationen

— äldre regeringssekreteraren Tuija Wilska vid finansministeriet.

Säkerhets- och försvarsdelegationen

— överinspektören Kaarle J. Lehmus, överinspektören Pentti Visanen och kommandörkaptenen Timo Eckstein vid inrikesministeriet,

— budgetrådet Raine Vairimaa och budgetrådet Heikki Seppälä vid finansministeriet och

— överinspektören Jouko Tuloisela vid försvarsministeriet.

Skattedelegationen

— generaldirektören Jukka Tammi vid skat-testyrelsen och

— generaldirektören Jermu Laine vid tullstyrelsen.

Kultur- och vetenskapsdelegationen

— kanslichefen Jaakko Numminen, konsultative tjänstemannen Jukka Liedes, biträdande avdelningschefen Matti Lähdeoja, högskolerådet Leena Pirilä och projektchefen Reijo Aho-lainen vid undervisningsministeriet,

— ordföranden, professor Antti Tanskanen vid Finlands Akademi,

— ordföranden, professor Juhani Kärjä och sekreteraren Tapio Rajavuori vid högskolerådet,

— generalsekreteraren Tapio Markkanen vid Finlands högskolerektors råd,

— chefplaneraren Esko-Olavi Seppälä och chefplaneraren Erkki Ormala vid statens råd för vetenskap och teknologi och

— chefen för sekretariatet för forskningsprogrammen inom EG Hannu Järvinen vid Teknologiska utvecklingscentralen TEKES.

Trafikdelegationen

— kanslichefen Juhani Korpela vid trafikministeriet,

— generaldirektören Kyösti Vesterinen vid sjöfartsstyrelsen och

— distriktschefen Seppo Koivupuro vid In-sjö-Finlands sjöfartsdistrikt.

Social- och arbetsdelegationen

— kanslichefen Heikki S. von Hertzen vid social- och hälsovårdsministeriet;

— arbetsministeriet har kontaktats för utredning av om ministeriet anser det behövt att avge utlåtande om propositionens direkta verkningar för arbetsministeriets budget eller inte.

Utskottets ställningstaganden

1. Allmänt

Regeringen konstaterar i sin proposition att EES-avtalet kommer att ha betydande verkningar för statsbudgeten. Det ger staten ökade

direkta utgifter men minskar ändå en del andra statliga utgifter. De största direkta kostnaderna orsakar Finlands finansiella bidrag till EES finansieringssystem och till EG:s tredje ramprogram. Enligt gällande uppgifter uppgår det finansiella bidraget till kohesionsfonden till drygt 110 miljoner mark per år 1993—97 och bidraget till ramprogrammet och andra samarbetsprogram 1993 till sammanlagt ca 130 miljoner mark.

Regeringen påpekar vidare i sin proposition att det ännu inte är möjligt att utarbeta några exakta kalkyler över EES-avtalets ekonomiska verkningar inom olika förvaltningsområden. Behovet av extra resurser kan delvis tillmötesgåas inom ramen för ministeriernas utgiftsbudgeter för de närmaste åren. År 1993 uppgår den inhemska finansieringen av forsknings- och samarbetsprogram inom olika förvaltningsområden till ca 100 miljoner mark. Medlemsavgiften till EFTA är enligt uppskattning ca 34 miljoner mark, varav EES utgör 8—9 miljoner mark. I och med livligare internationella kontakter ökar resekostnaderna med uppskattningsvis 24 miljoner mark och utgifterna för utbildning enligt erhållen utredning med 7 miljoner mark. Diverse extra utgifter, främst för telekommunikationer, postning, information och ADB, uppskattas till 80 miljoner mark.

Vad gäller utgifterna är det enligt utskottets mening svårast att uppskatta personalutgifterna. Enligt finansministeriets bedömning behövs det ca 100 nya tjänster som kan kosta staten omkring 25 miljoner mark. Statsrådets rambeslut förutsätter visserligen att den personal som nämns i statsbudgeten skärs ner kraftigt. Enligt detta bör personalen fram till 1996 skäras ner med 5 % och under de tre därpåföljande åren skall 6700 tjänster och uppgifter bort. Varje ministerium skall fördela det totala antalet anställda inom hela sitt förvaltningsområde mellan ämbetsverken och inrättningarna på området med hänsyn bl.a. till verksamhetsmålen och eventuella nya uppgifter, såsom de som förändras av EES. Det är fullt möjligt, menar utskottet, att det blir svårt att särskilja mellan egentliga EES-aktiviteter och andra uppgifter.

Finansministeriet förutsätter att behovet av extra personal helt tillgodoses inom den uppställda ramen utan att det totala antalet anställda ökar men genom att befintliga personella resurser omfördelas. Utskottet omfattar denna syn på saken och understryker att också det arbete som EES för med sig bör klaras av utan någon ökning av det totala antalet anställda.

Den 15 april 1992 ändrades statstjänstemannalagen och statstjänstemannaförordningen samt lagen och förordningen om statsbudgeten så att personella resurser kan omplaceras även under finansåret utan budgetförfarande. Eventuella omplaceringar inom ett förvaltningsområde verkställs genom beslut av behörigt ministerium och omplaceringar mellan förvaltningsområden genom beslut av statsrådet. På detta sätt kan personella resurser omfördelas om snabba förändringar inom förvaltningen kräver det.

Bland andra enskilda utgifter som EES-avtalet medför staten kan nämnas pensionsutgifterna, som 1993 uppskattas öka med ca 160 miljoner mark.

Den sammantagna ökningen i utgifterna inom olika förvaltningsområden beräknas uppgå till ca 650 miljoner mark. Utskottet poängterar att det är en uppskattning som kommer att preciseras redan i budgeterna under de närmaste åren. Såsom framgår av det som anförs nedan om olika förvaltningsgrenar är det ännu inte helt klart vilka åtgärder som måste vidtas inom vår interna förvaltning med anledning av EES-avtalet. Därför går det inte heller att göra någon väldigt exakt bedömning av EES-avtalets direkta kostnadsverkningar.

Ju intensivare EES-samarbetet blir, i desto större omfattning kommer Finland att medverka i olika slags arbetsgrupper och kommittéer. Utskottet finner det viktigt att dessa aktiviteter samordnas tillräckligt väl från första början för att vi skall kunna värna våra nationella intressen i dessa beredningsorgan och för att vi i tid skall kunna förutse de utgifter och inkomster som EES-samarbetet föranleder.

2. Inrikesministeriets förvaltningsområde

EES-avtalet tar inte direkt upp polisväsendet och därför kan verkningarna till denna del bara uppskattas. Det faktum att de fyra friheterna i avtalet förverkligas återverkar dock oundvikligen också på polisväsendet. Utskottet anser att detta bör beaktas både i polisens handlingsplaner och budgetförslag.

Den fria rörligheten för personer kan antas minska behovet av passkontroll vid gränserna i och med att det bara är resenärer från länder utanför EES som i regel kontrolleras. Däremot får vi lov att räkna med skärpt personkontroll inom landet — t.ex. i form av stickprov — och polisens arbete ökar följaktligen. Det kan bli

nödvändigt för polisen att öka kontrollen över utlänningar som kommit in i landet och vistas här en längre tid eller arbetar här, vilket i sin tur kan kräva ändringar i utlänningslagstiftningen.

EES-avtalet innebär en ny roll för polisen i samhället och förutsätter en allsidig fortbildning och påbyggnadsutbildning för nästan hela personalen. Utskottet anser att det än så länge är svårt att bedöma hur omfattande utbildningen blir och hur stora merkostnader den orsakar. Den interna säkerheten i samhället kräver intimt samarbete mellan polismyndigheterna och eventuellt också andra säkerhetsmyndigheter i EES-länderna. Detta förutsätter betydande insatser för ökat internationellt samarbete. Enligt utskottets mening är det nödvändigt att regeringen följer utvecklingen på detta område och bedömer vilka konsekvenser den får för oss. Vidare anser utskottet att också riksdagen på lämpligt sätt fortgående bör hållas underrättad om utvecklingen.

Enligt vad utskottet erfarit är det på detta stadium oklart om EES-avtalet kommer att verkställas fullt ut i början av 1993 eller inte. En del länder som England, Tyskland och Irland och delvis också Danmark motsätter sig att vissa friheter i EG-avtalet förverkligas innan avtal har träffats om andra åtgärder som garanterar landets interna säkerhet och de har kunnat omsättas i praktiken. Utskottet framhåller att även Finland på denna punkt har skäl att visa en viss återhållsamhet tills viktiga frågor som gäller resurser och andra interna angelägenheter har avgjorts i praktiken.

Att gränskontrollen slopas för medborgare i EES-länderna efter en eventuell övergångsperiod bör minska behovet av passgranskning vid gränserna, men en viss beredskap för stickprovskontroller bör bibehållas. Detsamma gäller varutrafiken i det fall att den leder till ökad smuggling. Den växande rörligheten kräver enligt utskottets mening allt intensivare samarbete mellan de myndigheter som i Finland svarar för säkerheten, dvs. polisen, tullen och gränsbevakningsväsendet, i och med att vi har ett obetingat ansvar för att EES-ländernas yttre gränser står fast. Vår egen interna säkerhet förutsätter ett intensivt samarbete mellan polismyndigheterna och andra säkerhetsmyndigheter i EES-länderna. Detta samarbete kommer att öka och kostnaderna för det bör beaktas i den årliga budgeten. I framtiden kan det även bli fråga om samarbete inom ramen för TREVI, Europol eller något annat liknande organ. Det är nödvändigt

med ett snabbt och direkt utbyte av upplysningar och intima kontakter mellan myndigheterna i EES-länderna. Detta kommer att kräva att alla har kompatibel teknisk utrustning.

3. Försvarsministeriets förvaltningsområde

Utskottet har sett över propositionen närmast med tanke på vad EES-avtalet betyder för försvarsministeriets upphandling och eventuella motköp. Utskottet anför att i artikel 123 i EES-avtalet ingår ett förbehåll om att avtalet beträffande försvarsministeriet bara gäller offentlig upphandling för civilt försvar och varor som inte är avsedda speciellt för försvarsändamål. De egentliga materielinköpen berörs över huvud taget inte av avtalet. I och med att EES-avtalet till följd av förbehållet inte tillämpas på upphandling till försvaret behöver det enligt vad utskottet har erfarenhet inte göras några större ändringar med tanke på motköpen. Utskottet anför ytterligare att upphandling till försvaret i regel är ordnad på samma sätt inom EG.

4. Finansministeriets förvaltningsområde

I utlåtandet om redogörelsen om Finlands förhållande till integrationsutvecklingen i Väst-europa framhåller statsutskottet att det är viktigt att intensifiera samarbetet mellan olika länder för att beskattningen skall kunna samordnas och skattesmitning förebyggas. Överenskommelserna om samarbete mellan skattemyndigheterna måste därför vara regionalt heltäckande och samstämmiga. Dessutom måste de kontinuerligt uppdateras.

I takt med den europeiska integrationsutvecklingen kommer människors rörlighet att öka. Det är därför särskilt viktigt att genom internationella konventioner och vid behov till och med genom ensidiga lagstiftningsinsatser motverka dubbelbeskattning. Å andra sidan måste det också ses till att bestämmelserna inte medger att man kan komma undan beskattning i allmänhet och att bestämmelserna i praktiken inte kan kringgås. För att skattemyndigheterna skall kunna övervaka beskattningen måste samarbetet löpa smidigt och informationsutbytet vara effektivt.

Statsutskottet menar att vår regering måste ta hand om dessa frågor och vid behov aktivt medverka till att åtgärder sätts in på det internationella planet.

5. Undervisningsministeriets förvaltningsområde

Utskottet har främst behandlat EES-forsknings-samarbetet sett ur finländskt perspektiv. EG är för närvarande inne på sitt tredje ramprogram inom forskningsområdet och det fjärde är under planering. Kostnaderna för det tredje ramprogrammet har slagits fast till 5,7 miljarder ecu och ett förslag om ökade anslag på 1,6 miljarder ecu har lagts. Syftet med ramprogrammen är att stärka EG-ländernas konkurrenskraft. Därför utökas programmet särskilt med naturvetenskaplig och teknisk forskning som är till nytta inom företagslivet. EG-kommissionen står för hälften av kostnaderna för varje samprojekt.

Sedan 1987 har Finland medverkat i EG:s forskningsprogram med stöd av särskilda överenskommelser. Minst två företag eller forskningsinstitut från ett EG-land måste delta i projekten. TEKES har betalt EG-kommissionens finansiella bidrag till den finländska parten. Genom EES-avtalet har EFTA-länderna eftersträvat fullvärdigt medlemskap i EG:s tredje ramprogram. Därigenom får ett EES-land möjlighet att medverka i 13 av ramprogrammets 15 program. De två program som rör forskning inom EURATOM ingår inte. En part i ett samarbetsprojekt måste vara ett företag eller forskningsinstitut från ett EG-land.

Utskottet finner det viktigt att Finland deltar i EG:s forskningsprogram eftersom Finland då får vara med i projekt som vi ensamma inte kan genomföra. Utskottet anser ändå att det inte är ändamålsenligt att Finland försöker komma med i alla program, utan det är bäst att noga överväga vilka program det lönar sig att satsa på. Det är positivt att förhandlingarna har resulterat i att Finland får delta i EG:s forskningsprogram på bättre och smidigare villkor än tidigare. Dessutom garanteras Finland möjlighet att delta i de kommittéer som har hand om forskningsprogrammen. Det är dock beklagligt att EFTA-länderna inte får vara med och planera och besluta om de egentliga ramprogrammen.

I snitt innebär EES-avtalet ett åtagande om ett generellt årligt bidrag på drygt 100 miljoner mark till Bryssel för tillträde till det tredje ramprogrammet. I gengäld kan finländska företag, högskolor och forskningsinstitut få hälften av kostnaderna för ett godkänt forskningsprojekt från EG-kommissionen. Resten av kostnaderna måste högskolorna och forskningsinstitut-

en få från sitt eget land. Finlands finansiella bidrag för tillträde till ramprogrammet går genom utrikesministeriet. I Finland är det behörigt ministerium som har ansvaret för den finländska finansieringen av forskningsprojekten.

Enligt vad utskottet har erfårit kommer det generella bidraget att ingå i UM:s budget bara för 1993. Utskottet finner det angeläget att avgiften även i fortsättningen kanaliseras via utrikesministeriets anslag.

För att vi skall kunna dra maximal nytta av EG:s forskningsprogram och få tillbaka det investerade bidraget måste vi på nationell nivå se till att forskningen i vårt eget land får tillräckligt stora resurser. Enligt vad utskottet har erfårit måste forskningsanslagen stiga med ungefär 200 miljoner mark årligen, medlemsbidraget medräknat. Samtidigt måste den normala finansieringen av forskningen i Finland vara ordnad. Inemot fyra procent av EG-staternas sammanlagda anslag för civilforskning går till ramprogrammen. Utskottet påpekar här att bidraget till EG-forskningssamarbetet procentuellt sett kommer att vara mycket större i Finland, om inte övriga forskningsanslag samtidigt stiger.

Regeringen framhåller i propositionen att bristen på forskare kan bli ett hinder för Finland att nyttiggöra EG-forskningsprogrammen. På den punkten vill utskottet understryka att det när EG-forskningsprogrammen slogs ut över ministerierna inte togs hänsyn till att Finlands Akademi inte bara ansvarar för det sjätte delprogrammet utan också för forskarutbildningen. Finland måste med tanke på ramprogrammen satsa mer på framför allt forskarutbildning inom teknik och naturvetenskaper, och Finlands Akademi behöver därför extra resurser.

Utskottet konstaterar att Finland med de rätta taktiska dragen kan dra mycket stor nytta av EG-programmen. Ett exempel på detta är utbildningsprogrammet COMETT som Finland har medverkat i sedan 1990. Genom COMETT har Finland fått betydligt mer än landet har satsat i medlemsbidrag.

6. Trafikministeriets förvaltningsområde

I sitt utlåtande om Finlands förhållande till integrationsutvecklingen i Västeuropa framhåller statsutskottet att det är nödvändigt att regeringen utreder vilka branscher i Finland som särskilt kommer att beröras av integrationsprocessen, vilka förändringar den medför för verk-

samhetsbetingelserna inom dessa branscher och hur branscherna skall förbereda sig inför den förestående integrationen. Dessutom påpekar utskottet att det är viktigt att snabbt fullfölja de åtgärder som tas upp i redogörelsen och som måste till med tanke på konkurrenskraften i de branscher som drabbas av den hårdnande konkurrensen. På den punkten påpekade utskottet bland annat att insatser måste göras för att företag inom lastbilsbranschen skattemässigt skall behandlas på samma sätt som företagen i våra konkurrentländer.

I sitt utlåtande förutsatte statsutskottet att effektiva insatser måste göras för att utveckla kombinerade transporter, bland annat genom större integrering av trafikformer och harmonisering av bestämmelser.

Utskottet framhåller att Finland i och med EES måste anpassa sig till vissa lösningar som direkt medför större transportkostnader för den finländska industrin och därigenom försämrar konkurrenskraften. De ökade kostnaderna beror framför allt på att också Finland måste införa bestämmelserna om körtider och vilopauser för bilförare. Däremot kommer Finlands transportkapacitet inte att kunna utnyttjas fritt i EES-länderna. Enligt vad utskottet har erfårit finns det planer på att börja förhandla om frågan. Det är viktigt att förhandlingarna snabbt kommer i gång och utskottet menar att regeringen måste se till att finländska transportbolag snabbt får tillträde till EES-marknaden.

Utskottet framhåller att finländska transportföretag och utländska åkerier inte beskattas lika, eftersom omsättningsskatten för transportfordon i Finland inte kan dras av i beskattningen enligt den reviderade omsättningsbeskattningen som trädde i kraft i oktober i fjol och där mervärdesskatt ingår. Dessutom har utländska fordon rätt att använda skattefritt drivmedel i Finland. Det är viktigt att dessa för Finlands näringsliv betungande extra kostnader snabbt undanröjs.

Kollektivtrafiken spelar en viktig roll för människornas rörlighet. Den har också en avgörande betydelse för uppkomsten av väl fungerande regionala enheter och koncentrerade arbetsmarknadsområden. Statsutskottet menar i sitt utlåtande att kollektivtrafiken kan fungera effektivt om alla komponenter sammanförs till en större och smidigare enhet. Förhandlingarna om direktiven, utformningen av det finländska regelverket och de trafikpolitiska besluten bör syfta till att ett funktionellt komplex byggs upp.

Utskottet anser att denna princip bör prioriteras vid framtida förhandlingar. Det behövs då också en omorganisering av myndigheterna.

7. Social- och hälsovårdsministeriets förvaltningsområde

EES-avtalet ställer alldeles särskilda krav på förvaltningarnas personal, men Finland har ännu inte i tillräckligt hög grad beaktat denna synpunkt. Detta kommer klart och tydligt fram inom social- och hälsovårdsministeriets förvaltningsområde. Utskottet menar att man särskilt måste satsa på att ge personalen större kompetens genom vidareutbildning. Finland får tillbaka de pengar som satsas på utbildning med ordentlig ränta, eftersom vi med kompetent personal kan stå på oss bättre i EES-frågor.

I Finland är arbete inte en förutsättning för att vissa förmåner skall betalas ut utan det räcker med att vara bosatt i landet. Detta gäller t.ex. förmåner enligt folkpensions- och sjukförsäkringslagen och lagen om barnbidrag. Också rätten till utkomstskydd vid arbetslöshet kan uppkomma utan anställning och kan gälla praktiskt taget hur länge som helst. Utskottet har blivit upplyst om att vissa bestämmelser som träder i kraft i Finland i och med EES-avtalet kan ges den tolkningen att om någon har kommit i åtnjutande av ett lands sociala förmåner

utan att arbeta är berörda lands sociala system ansvarigt för honom.

Tillgängliga uppgifter visar att Finland tillämpar en relativt vid tolkning av begreppet att vara bosatt i Finland. Det är möjligt att också de som upprepade gånger byter land och bara tillfälligt vistas i Finland kommer att anses vara bosatta här, likaså övriga familjemedlemmar. Brister i samarbetet mellan myndigheterna kan leda till missbruk av sociala förmåner och öka utgifterna inom social- och hälsovården. Till följd av detta måste inrikesministeriet, social- och hälsovårdsministeriet och arbetsministeriet intensifiera sitt samarbete. Därtill måste troligen en del nationella lagar och EES-bestämmelser ändras.

Av de orsaker som framgår av regeringens proposition och på grundval av erhållen utredning finner utskottet propositionen och tillhörande överenskommelser och lagförslag behövliga och tillstyrker dem.

Statsutskottet anför vördsamt som sitt utlåtande

att utrikesutskottet skall beakta det som sägs ovan när det utarbetar sitt betänkande och

att avtalen och lagförslagen i regeringens proposition skall godkännas.

I den avgörande behandlingen deltog ordföranden Mattila, vice ordföranden Luttinen (delvis), medlemmarna Alaranta (delvis), Heikkinen (delvis), Härmäläinen (delvis), Jokiniemi (delvis), Kallis (delvis), Laaksonen (delvis), Lahti-Nuutila (delvis), Louvo (delvis), Luukkainen, Malm (delvis), Mäki-Hakola (delvis), Ranta (delvis), Ryyänen (delvis), Sasi (delvis), Savolainen (delvis), Tiuri (delvis), Turunen (delvis), Vihriälä

(delvis) och Vähäkangas (delvis) samt suppleanterna Ala-Nissilä (delvis), Apukka (delvis), Backman (delvis), Enestam (delvis), Lahtinen (delvis), Lehtosaari (delvis), Liikkanen (delvis), Linnainmaa (delvis), Niinistö (delvis), Nyby (delvis), Pelttari (delvis), Renko (delvis), Riijärvi (delvis), T. Roos (delvis), Röntynen (delvis), Savela (delvis) och Törnqvist (delvis).